

2 Aar regnedes for eet. Derved vilde man udrette noget for de civile Embedsmænd, hvorpaa de, efter mit Skøn kunne have et billigt Krav, uden at stride til Uretfærdighed mod de Militaire.

Ifølge Bestemmelsen skal den Embedsmand, som kommer til Skade i Tjenesten, og af den Grund maa affediges, før han ellers vilde være utjenstdygtig, efter Comiteens Forslag tilstaaes tre Fjerdedele af sin Gage i Pension, uanset om han har tjent i kortere eller længere Tid. Jeg vil dog tillade mig at bemærke, navnlig for de Militaires Bedkommende, at de ogsaa herved ere stillede i en ugunstig Stilling, meest de yngste af dem, f. Ex. Subalternofficererne. Naar en Secondlieutenant kommer til Skade i Krigen eller ellers i kongelig Tjeneste, og afgaaer med tre Fjerdedele af sine Indtægter, som er circa 300 Rbd., han maa skee er i en Alder af 20 til 22 Aar, og hans Carriere derved er brudt, er det muligt, at han endnu har en meget lang Livsbane at tilbagelægge paa saa faare ringe Bilkaar, og uden at være istand til at indtræde i nogen ny Vej. Mig synes, at der kunde være Anledning til, foruden den Pension, som lovmæssigen kan tilkomme ham, at forbeholde Regjeringen Bemyndigelse til i de specielle Tilfælde at supplere Pensionen ved et Tillæg, ialtfald mod derpaa at erhverve Rigsdagens Sanction.

Jeg vil ikke forbigaae at bemærke, at i flere fremmede Armeer har man den Regel, at Tjenestetiden i Krigen regnes dobbelt mod Tjeneste i Fred, saaledes at et Aars Tjeneste i et Felttog regnes for 2 Aars Tjeneste i Fred, hvilket jeg vil henstille til Forsamlingens nærmere Overveelse.

Det er i Lovforslagets § 3 sagt, at den, som har fyldt sit 70de Aar, skal være berettiget til at forlange sin Affed med Pension. Det hedder for længe; derved skal jeg gjøre samme Bemærkning, at den Officer, som er 60 eller 65 Aar, er sædvanligviis under saadanne Omstændigheder, at han har tjent længere end den Civile, der har opnaaet 70 Aars Alderen. Han burde derfor med 65 Aars Alderen have samme Ret som den Civile med 70 Aars Alder.

Den ærede Ordfører har sluttelig bemær-

ket med Hensyn til Reserveofficererne og med Hensyn til Skolelærere og andre i lignende Embedsstilling ansatte Mand, der ikke have kongelig Ansættelse, at deres Bilkaar nærmere ville være at bestemme ved Lov. Ved denne Lov maatte jeg ønske, der ogsaa blev taget under Overveelse det Tilfælde, som i Fremtiden hyppigere vil indtræffe, end hidtil, nemlig, at Officerer avancere fra Underofficersclassen. Der gives disse efter dette Lovforslag ikke Udgang til, at deres Tjenestetid som Underofficerer regnes med ved Pensionens Bestemmelse. Imidlertid synes dog Billighed at tale derfor. Da dette dog ikke henhører under denne Lov, vil jeg udtale det Dnsse, at det ved en senere Lov vil blive taget under nærmere Overveelse.

Skrif: Det forelagte Lovudkastis § 4 har vedligeholdt det Princip, som tidligere er fulgt her i Landet, at de Embedsmænd, som ere ansatte med uviste Indtægter, ere med Hensyn til Pension stillede flettere end de Embedsmænd, som have fast Gage. Rimeligviis skriver dette Princip sig fra en Tid, da de Embedsmænd, som havde uviste Indtægter, havde disse i langt betydeligere Grad end andre Embedsmænd, saaledes at de i det Hele taget vare langt bedre aflagte, og at der paa den Tid ikke fortes en saa tilstrækkelig Control med disse ubestemte Indtægter, at deres samlede Beløb nøagtigen kunde vides. Dette har sandsynligviis forarsaget, at saadanne Embedsmænd ere blevne anseete for at være overmaade rigeligt lønede, saaledes at de kunde oplægge endeel af deres Indtægter og leve deraf, naar de engang maatte udtræde af Embedsstanden. Jeg troer imidlertid, at det allerede for længe siden er blevet anerkjendt, at Sportler ere en langt uheldigere Lønningsmaade end fast Gage. Undersøger man de Grunde, der i de senere Aar ere anførte for, at Embedsmænd med Sportler burde stilles ugunstigere end andre Embedsmænd, naar de gif af med Pension, da findes disse Grunde udtalte i det Udkast til en Pensionsslov, som blev forelagt Stenderne i 1846. Det udtales i dette Udkast, at Embedsmændene ikke saameget kunne stole paa disse Indtægter, at disse Størrelse ikke kan vides med nogen stor Sikkerhed, og at de sportulerede Embedsmænd i Reglen ere bedre